ครูบ้านนอก .คอม
www.kroobannok.com

สุดที่รัก...ตลอดกาล....

นำเสนอเมื่อ : 19 มี.ค. 2552

สุดที่รัก ..

ผมเคยบอกคุณหลายครั้งแล้วว่าคุณเป็นคนขี้ลืม..

บางครั้ง คุณเดินซื้อของในห้าง..คุณกลับบ้านแล้วเคยโทรหาผม..''**อยู่ไหนคะ**''...ทั้งๆที่คุณบอกให้ผมนั่งรอคุณในร้านกาแฟ เพราะคุณรู้ว่าผมไม่อดทนพอที่จะเดินดูคุณละเมียดละไมดูของ..

ผมจึงแปลกใจที่เมื่อเช้า คุณตื่นขึ้นมาแล้วชงกาแฟกินคนเดียว..ไม่ชงเผื่อผม

ผมรู้ว่าคุณลืม...ว่าวันนี้วันอะไร

สุดที่รัก ..

คุณลืมแล้วใช่ไหม ..ว่าวันนี้วันอะไร

ถ้าผมถามคุณตอนนี้ คุณคงยิ้มแล้วบอกว่า''**วันอาทิตย์ไงคะ..วันที่คุณอยู่กับบ้านวันเดียวในรอบสัปดาห์**''

คุณลืมไปใช่ไหม..ว่าวันนี้แหละ..วันที่ 7 กุมภาพันธ์ ที่ผมขอคุณแต่งงาน

คุณลืม ผมไม่ลืม..ไม่เป็นไร คืนนี้เรายังฉลองกันได

สุดที่รัก ..

เมื่อคุณอ่านจดหมายฉบับนี้จบ คุณก็จะเข้าใจหลายเรื่องที่ผมเคยบอกคุณ

เรื่องแรกเลยก็คือ คุณคงจะรู้ว่านอกจากผมจะพูดไม่เก่งแล้ว ผมยังเขียนอะไรที่อ่านไม่รู้เรื่องอีก ..ใช่ไหม?

แต่นั่นก็คือเหตุผลที่ผมบอกรักคุณด้วยใจมากกว่าด้วยตัวหนังสือ

คุณเลยชอบบนว่าผมไม่เคยเขียนขอความอื่นเมื่อส่งโปสการ์ดถึงคุณ นอกจากคำว่า''**คิดถึง...**''

สุดที่รัก ..

คุณจำได้ไหม เราเจอครั้งแรกตอนไหน?

ผมจะบอกให..เผื่อคุณจะลืม ซึ่งจริงๆผมเชื่อว่าคุณลืมไปแล้วล่ะ

ผมเจอคุณกำลังนั่งอ่านหนังสือพิมพ์พร้อมจุ่กกับกินแฮมเบอร์เกอร์ในฟาสฟู้ดช่วงต้นเดือนธันวาคม(คุณลืมแล้วใช่ไหมว่าวันที่เท่าไร ผมจะเซอร์ไพรซ์คุณในวันนั้นอีกครั้ง..ดูราวนี้ขอบอกล่วงหน้า)

คุณคงเห็นผมเดินเข้าในร้านแล้วไม่มีที่นั่ง เลยเรียกผมนั่งโต๊ะเดียวกัน แล้วจู่ๆก็ยื่นแฮมเบอร์เกอร์...ก็ชิ้นที่คุณกัดไปแล้วครึ่งคำแล้วนั่นแหละมาให้ผม พร้อมถามผมว่า ''**..กินไหม?...**''

สุดที่รัก ..

จากปลายเดือนธันวาคมปีนั้นจนถึงวันนี้ ..ผมอยากบอกว่าคุณคือ''**ความมหัศจรรย์**''ของผม

ผมไม่คิดว่าจะมีผู้หญิงคนไหนที่กินแฮมเบอร์เกอร์ไปครึ่งชิ้นแล้วจะกลับชวนคนอื่นกินแฮมเบอร์เกอร์ชิ้นนั้น แต่คุณ...**สิ่งมหัศจรรย์ของผม**...ก็ทำในสิ่งที่คนเขาไม่ทำกัน..

แปลกใช่ไหมครับที่ผมไปหลงรักคนที่''**ชวนกินแฮมเบอร์เกอร์ที่เหลือ**''

สุดที่รัก ..

ขอบคุณนะครับ ..ที่แต่งงานกับผม ผมไม่ถามหรอกว่ากี่ปีแล้วที่เราแต่งงานกัน

เพราะผมเชื่อว่าคุณจำไม่ได้หรอก เพราะคุณไม่ค่อยสนใจเรื่องพวกนี้ เพราะคุณทำหน้ารำคาญทุกครั้งที่ผมซื้อดอกกุหลาบให้เมื่อถึงวันนั้น แถมบนว่า''**เปลืองตังค์**'' แต่ก็ยิ้มแล้วค่อยๆจัดกุหลาบอย่างประณีตในแจกัน ...

ช่างมันเถอะ คุณจะลืมหรือจำว่ากี่วันกี่เดือนแล้วที่เราอยู่ด้วยกัน

แต่คุณอย่าหัวเราะผมนะครับ ถ้าผมจะสารภาพว่า ผม''**หลงรัก**''ภรรยาของผมมากขึ้นทุกวัน ..ทั้งที่มันผ่านมานาน และผมยังจะหลงรักตลอดไป ทุกวัน ...

สุดที่รัก ..

วันนี้ วันที่ผมขอคุณแต่งงานเมื่อหลายปีก่อน ผมอยากบอกว่า''**ขอบคุณนะครับ**'' ที่ทำให้ความฝันของผมกลายเป็นความจริง

ขอบคุณที่พร้อมจะเดินคู่กับผมทั้งยามทุกข์และยามสุข

ขอบคุณที่ยอมตื่นเช้ามาชงกาแฟให้ผม ..ทั้งที่คุณไม่ดื่มกาแฟทุกวัน

ขอบคุณที่เชียร์''**ลิเวอร์พูล**''พร้อมผม ทั้งที่คุณรู้จัก**จอห์น บาร์นส** คนเดียว..เพราะจำได้ว่า''**ตัวดำ**''ในทีมชุดสีแดง

ขอบคุณที่ทำให้ผมพบเรื่อง''**มหัศจรรย์**''ทุกวัน

ผมจึงยัง''**ตกหลุมรัก**''คุณตลอดไป..เชื่อผมสิ

ผมเอง...สามีของคุณ

Submit Query